

УДК 343.985

О.Д. ТЕРЕЩУК, Національна академія
внутрішніх справ

ПЛАНУВАННЯ РОЗСЛІДУВАННЯ РОЗБІЙНИХ НАПАДІВ, ВЧИНЕНИХ НА ВОДІВ АВТОТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ

Ключові слова: розбійний напад, водій автотранспортного засобу, розслідування, планування

В даний час існують труднощі щодо розслідування розбійних нападів, вчинених на водіїв автотранспортних засобів, що пояснюється наявністю правових, організаційних, науково-методичних й інших проблем, які потребують вирішення, і, будучи взаємопов'язаними та взаємообумовленими, визначають зміст криміналістичного забезпечення розслідування даної категорії злочинів. Ефективність будь-якої діяльності залежить від наявності чіткого алгоритму (методики) та плану дій.

Питання розслідування розбійних нападів розглядали Ю.П. Аленін, В.П. Бахін, Т.В. Варфоломєєва, А.Ф. Волобуєв, В.І. Галаган, В.Г. Гончаренко, В.А. Журавель, А.В. Іщенко, Н.С. Карпов, Н.І. Клименко, В.П. Колмаков, В.О. Коновалова, О.Є. Користін, В.С. Кузьмічов, В.В. Лисенко, В.К. Лисиченко, Є.Д. Лук'янчиков, Г.А. Матусовський, М.В. Салтевський, С.М. Стахівський, С.І. Тихенко, В.В. Тіщенко, М.І. Хлюпін, В.Ю. Шепітько та інші науковці. Проблематика планування розслідування злочинів була предметом наукового інтересу Г.П. Цимбал, Г.О. Чорного, О.Г. Швидкого та інших вчених.

Разом із тим, зазначені автори досліджували лише окремі аспекти проблеми планування розслідування розбоїв. Враховуючи зазначене, за мету даної статті було поставлено розкриття основних складових планування розслідування злочинів та встановлення особливостей

планування розслідування розбійних нападів, вчинених на водіїв автотранспортних засобів. Її новизна полягає у встановленні специфіки здійснення планування розслідування розбоїв, вчинених на водіїв автотранспортних засобів.

В широкому розумінні планування розслідування – це складова проблема організації слідчим розкриття, розслідування та запобігання злочинам, що полягає у вивченні доказової та іншої інформації, зібраної на конкретний момент розслідування з різних джерел (матеріалів документальних перевірок, слідчих дій, оперативно-розшукових заходів), та визначенні мети, засобів і методів діяльності слідчого, послідовності, строків, умов, учасників слідчих й інших дій і оперативно-розшукових заходів, а також форм контролю за їх провадженням [1, с.277; 2, с.86; 3, с.71]. Іншими словами, планування – це обґрунтоване матеріалами кримінальної справи визначення оптимальних шляхів, за допомогою яких, з мінімальною витратою сил, часу та засобів передбачається розкрити злочин, викрити обвинуваченого, виявити причини й умови, що сприяли вчиненню злочину [4, с.70].

Сьогодні планування діяльності слідчого вивчається і тактикою, і методикою, лише в різних аспектах. У криміналістичній тактиці розглядаються загальне поняття планування розслідування, його значення, а також питання планування проведення окремих слідчих дій. В криміналістичній методиці предметом вивчення є питання планування в кримінальній справі на різних етапах розслідування, особливості планування розслідування, що проводиться слідчо-оперативною групою, планування розслідування щодо групи кримінальних справ. Планування розслідування носить дискретний характер, тобто ведеться частинами в залежності від одержання інформації про злочин на різних етапах його розслідування. Ця обставина і вимагає розгляду цих питань в криміналістичній методиці.

Планування розслідування ґрунтується на таких принципах: законність; науковість; індивідуальність; динамічність; реальність; конкретність; своєчасність; повнота; обґрун-

тованість; системність; раціональність (оптимальність); допустимість засобів і способів, що плануються для досягнення мети; узгодженість заходів планування і їх максимальна ефективність [5, с.29; 6, с.95].

До завдань планування розслідування розбійних нападів належать: 1) забезпечення цілеспрямованості, об'єктивності, повноти, всебічності розслідування; 2) визначення правильного напрямку й змісту діяльності слідчого на всіх етапах розслідування; 3) визначення завдань розслідування і їх конкретизація; 4) ефективне та своєчасне застосування науково-технічних і тактичних прийомів криміналістики з урахуванням особливостей кожної кримінальної справи; 5) забезпечення найбільш ефективного поєднання оперативно-розшукових заходів і слідчих дій у ході розслідування, підвищення результативності їх проведення; 6) забезпечення відповідності всіх здійснюваних дій і заходів чинному кримінально-процесуальному законодавству; 7) оптимізація регулювання навантаження, заощадження часу, сил і засобів слідчого апарату, максимальна швидкість розслідування; 8) забезпечення рівномірності в роботі та ритмічності всього процесу розслідування; 9) контроль за виконанням слідчих й інших дій і заходів; 10) отримання ефективних результатів розслідування.

Серед умов планування розслідування розбійних нападів, вчинених на водіїв автотранспортних засобів, варто виділити: а) наявність у розпорядженні слідчого відповідної вихідної інформації; б) правильна й об'єктивна оцінка слідчої ситуації; в) врахування реальних можливостей вирішення запланованих завдань; г) прогнозування змін слідчої ситуації внаслідок виконання запланованих дій і їх результатів; ґ) врахування часу, яке відводиться для виконання запланованих слідчих дій і оперативно-розшукових заходів; д) забезпечення узгодженості між окремими планами [7, с.8–9].

Планування розслідування в кримінальній справі про розбійні напади є багатоетапним процесом, в якому можна виділити ряд зага-

льних структурних елементів.

На етапі збору інформації для планування (попереднього планування) слідчому необхідно встановити діловий контакт з оперативними працівниками, які першими виявили факт вчинення розбійного нападу, одержати докладну інформацію про першоджерела цього порушення та зібрати додаткову інформацію, намагаючись при цьому: 1) одержати якомога більше даних про подію злочину та підозрюваних; 2) перевірити наявність документів й інших даних на цих осіб за обліками свого підрозділу; 3) перевірити справи та оперативну інформацію інших підрозділів міліції, автоматизовані банки даних національних правоохоронних служб.

Після закінчення стадії попереднього планування оперативні та слідчі працівники розпочинають фактичний процес планування, в результаті якого має бути одержаний обґрунтований робочий план розслідування. В процесі підготовки робочого плану оперативні працівники складають графік виконання послідовних етапів розслідування. Це дуже важливо, тому що попередньо встановлені дати виконання окремих етапів розслідування дозволяють визначити методику контролю за процесом розслідування.

План розслідування за формою може бути усним (уявним) або письмовим. У слідчій практиці найчастіше використовується письмова форма. Усним планом слідчий обмежується переважно на початку розслідування, коли виконує невідкладні слідчі дії на місці події і в нього відсутня можливість скласти письмовий план. Можливість складання розгорнутого письмового плану розслідування з досить вичерпним колом версій, що охоплюють основні обставини справи, настає зазвичай після виконання невідкладних в тактико-криміналістичному розумінні дій, коли виникає так звана ситуація інформаційної різноманітності [5, с.73; 8, с.348]. Однак практика розслідування розбійних нападів свідчить про те, що найбільша кількість помилок допускається в проведенні першочергових слідчих дій, якщо вони проводяться безпланово, а,

отже, несистемно [6, с.66]. Таким чином, для забезпечення ефективності розслідування планування за можливості слід починати практично відразу після порушення кримінальної справи [9, с.82].

Віддавати перевагу письмовому плануванню обов'язково потрібно: в ході проведення складних слідчих дій, що потребують участі різних спеціалістів (наприклад, відтворення обстановки та обставин події); у конфліктних (проблемних, непрогнозованих) ситуаціях (зокрема, під час проведення огляду місця події на великій території, групових обшуків, затримання небезпечних злочинців, допиту підозрюваних, які відмовляються давати показання, або лжесвідків); в багатоепізодних кримінальних справах з великим числом підозрюваних, у справі, де обвинувачення побудоване на непрямих доказах [5, с.75].

Вихідним моментом планування є побудова слідчих версій з метою перевірки кожної із них [10, с.62]. Версії, зокрема, ґрунтуються на фактичних даних досліджуваної події, на знанні базової криміналістичної характеристики розбійних нападів, а також на власному та колективному слідчому досвіді. Разом із загальними версіями, що стосуються всіх сторін події злочину (наприклад, версією про інсценування розбійного нападу), висуваються окремі, які, переважно, стосуються суб'єкта розбійного нападу, інші елементи криміналістичної характеристики (наприклад, спосіб, час, місце, об'єкт злочинного посягання), як правило, вже відомі на момент порушення кримінальної справи. Коло версій у справах про розбійні напади, вчинені на водіїв автотранспортних засобів, може бути наступним: версії про особу злочинця, його співучасників; версії про всі епізоди його/їх злочинної діяльності; версії про місцезнаходження викраденого майна й інших речових доказів; версії про причини й умови, що сприяли вчиненню розбійного нападу, і обставини, які ускладнюють його розкриття тощо [11, с.28].

В свою чергу, наприклад, версії про особу злочинця можуть мати наступні види: 1) розбійний напад, вчинений рецидивістом; 2) роз-

бій, вчинений неповнолітнім; 3) розбійний напад, вчинений наркоманом; 4) розбій, вчинений «гастролером» тощо [12, с.8]. Якщо підозрюваний затриманий, то версії можуть стосуватись можливого кола свідків розбійного нападу, окремих деталей показань підозрюваного, потерпілого та свідків тощо. Після визначення всіх витікаючих із аналізу версій обставин і питань, що підлягають з'ясуванню, на основі типових і специфічних рис діяння будують ретроспективну модель злочинної діяльності та прогнозують подальші дії й заходи щодо розслідування розбою [13, с.92]. Планування перевірки версій закінчується тим, що обираються виконавці дій і визначаються строки їх виконання. Подальше планування переходить на рівень тактики проведення конкретних дій.

О.Г. Швидкий висуває припущення, що в деяких кримінальних справах планування й організація розслідування мають здійснюватися не щодо версій, а стосовно напрямів роботи, які поєднують декілька однорідних або тісно пов'язаних між собою заходів (слідчих дій, організаційно-технічних заходів і оперативно-розшукових заходів) [14, с.15].

С.Г. Закіров вважає, що планування слідчих дій і оперативно-розшукових заходів під час розслідування розбійних нападів повинно здійснюватись: а) від особи потерпілого до злочинця; б) від способу вчинення розбою до злочинця; в) від особливостей предмета посягання до злочинця; г) від особливостей залишених слідів на місці події до злочинця тощо [15, с.12].

На наступному етапі розслідування в плані відображаються такі обов'язкові дії, як ознайомлення з усіма матеріалами справи обвинуваченого і його захисника, потерпілого, цивільного позивача, відповідача або їх представників. Потрібно також враховувати можливість надходження заяв, повідомлень, клопотань з боку зазначених осіб, а також виділити час для складання обвинувального висновку.

В складних кримінальних справах щодо корисливо-насильницьких злочинів часто використовують бригадний метод розслідуван-

ня. В цьому випадку складаються два види планів: загальний – роботи всієї бригади в цілому й індивідуальні плани учасників бригади (групи). В загальному плані, що складається керівником бригади (групи) або колективно, вказуються завдання окремих виконавців – за версіями, епізодами події, за особами, які проходять у справі, або за об'єктами. В індивідуальних планах відповідно до розподілу роботи в справі містяться конкретні заплановані дії, спрямовані на вирішення поставленого перед виконавцем завдання. Всі плани розслідування злочину повинні бути об'єднані загальною метою.

Специфіка планування розслідування і встановлення обставин у справах про вчинення розбійних нападів на водіїв автотранспортних засобів проявляється у використанні разом із загальними та індивідуальними планами розслідування допоміжних засобів планування: 1) схем структури злочинної групи; 2) схем злочинних зв'язків співучасників; 3) карток на підозрюваних із вказівкою епізодів злочину, що їм інкримінуються, наявності доказів тощо; 4) шахматних відомостей – таблиць, де поєднані вертикальні та горизонтальні графи (у горизонтальних перелічують підозрюваних, а у вертикальних – епізоди); 5) списків зв'язків підозрюваних; 6) мережових графіків розслідування тощо [3, с.73; 5, с.76; 16, с.130]. Всі додаткові форми планування завдяки систематизації відомостей допомагають краще орієнтуватися в матеріалах справи, додають більшої наочності зібраним доказам і майбутнім діям, що важливо для конкретизації напряму подальшого розслідування.

Як свідчить накопичений слідчий досвід, процес планування розслідування залежно від характеру організаційних і тактичних завдань може мати чотири основні рівні: 1 – складання планів окремої слідчої дії; 2 – формування плану тактичної операції, тактичного прийому; 3 – планування на окремому етапі (початковий, наступний, завершальний) розслідування; 4 – планування всього процесу розслідування в кримінальній справі [5, с.79].

Кожний рівень планування складається із наступних стадій: 1) визначення завдань розслідування, загального напряму дій, формування цілей і підцілей, побудова версій і виведення з них логічних висновків, що набувають зручності для планів форми питань або обставин, що підлягають безпосередній перевірці, співставленню з реальними фактами та визначаються на підставі ст.64 Кримінально-процесуального кодексу України [3, с.76]; 2) виділення загальноверсійних питань і обставин, тобто тих логічних висновків, що повторюються під час їх виведення з різних версій, а також виявлення так званих позаверсійних обставин, які, не будучи логічними наслідками версій, підлягають обов'язковому встановленню (наприклад, встановлення здатності свідків адекватно сприймати різні явища та події, уточнення віку підозрюваних або потерпілих, витребування характеристик тощо); 3) визначення найбільш оптимального поєднання слідчих, оперативно-розшукових, організаційно-підготовчих, перевірочних, профілактичних й інших дій і заходів, за допомогою яких будуть встановлені обставини вчиненого злочину, прийняття тактичних рішень, їх комплексне або роздільне, послідовне чи паралельне виконання; 4) прийняття рішення про організаційно-управлінську структуру розслідування і форму взаємодії (слідчо-оперативна група, слідча бригада, тимчасове залучення слідчим оперативних працівників, спеціалістів, громадськості для надання допомоги, виконання ними окремих доручень і оперативно-розшукових заходів тощо) [17, с.337], терміни намічених дій і заходів та черговість їх виконання.

В процесі з'ясування послідовності проведення запланованих дій і заходів слідчий повинен керуватись не лише організаційними, але й тактичними міркуваннями, а також вимогами кримінально-процесуального закону та науково-практичними рекомендаціями щодо доказування обставин розбійних нападів [1, с.286], у зв'язку з чим перевага в розумінні невідкладності та терміновості віддається наступним діям і заходам: а) несвоєчасне про-

ведення яких може призвести до втрати доказів (знищення слідів злочину), неможливості виявлення носіїв інформації, ускладнення встановлення підозрюваних і їх затримання, змови між злочинцями; б) загальним для перевірки всіх або декількох версій (епізодів); в) без здійснення яких подальша реалізація плану стає складною або навіть неможливою, оскільки вони служать інформаційною, організаційною чи тактичною базою для проведення наступних дій, у тому числі виконуваних іншими особами (слідчі доручення, розшукові, оперативні завдання, призначення експертиз тощо); г) що відрізняються найбільшою трудомісткістю і тривалістю проведення; г) які можуть дати найбільш достовірні докази (наприклад, черговість допиту підозрюваних-співучасників слід визначати, враховуючи вірогідність одержання правдивих і повних показань від когось із них, щоб потім ці показання використати під час допиту інших) [5, с.82]. До числа елементів планування розслідування належать також: коригування плану в ході розслідування в залежності від зміни слідчої ситуації [1, с.293]; контроль і облік виконання запланованих дій і заходів; підведення підсумків [8, с.262; 18, с.87].

Окремо варто виділити питання про резервні варіанти плану. Подібна передбачуваність завжди виправдана, особливо із урахуванням тактичного ризику, який постійно виникає в конфліктних ситуаціях під час розслідування розбійних нападів.

Практично між усіма етапами виникають не лише прямі, але й зворотні зв'язки, що оптимізують і роблять надійною всю систему планування. Всі перераховані елементи планування знаходять своє конкретне вираження в плані розслідування у справі.

Практичні працівники розуміють планування як складання планів розслідування конкретних справ, що не виражає всього змісту даного процесу, до якого входить також діяльність слідчого з вивчення та аналізу фактичних даних про вчинення розбійного нападу, визначення завдань, шляхів і засобів їх вирішення [3, с.85], і тому не забезпечує високого

наукового й організаційного рівня слідчої роботи. Планування розслідування не зводиться до складання плану, який є лише технічною стороною, практичним, зовнішнім вираженням внутрішньої розумової роботи, завершенням і в більшості випадків письмовим оформленням певного рівня планування.

Цікавим із даного приводу є анкетування, проведене С.О. Величкіним, яке показало, що далеко не всі практичні працівники відносяться до планування як до тактичного прийому, недостатньо уявляють його значення для підвищення ефективності розслідування. Зі ста опитаних слідчих планують розслідування злочинів у всіх випадках 65 чоловік, частково здійснюють планування – 30, не планують – 5. Результати опитування переконають, що взагалі неможливе без ретельного планування розслідування багатоепізодних злочинів [19, с.6–7]. Намагаючись спростити процес планування, більшість слідчих обмежуються складанням планів розслідування кримінальної справи в цілому, тобто принципи комплексного планування не дотримуються і система планів різного рівня (від планів окремих слідчих дій до календарного планування) не створюється. Серед найпоширеніших недоліків планів розслідування розбійних нападів можна назвати їх шаблонність, розробку без урахування обстановки розслідування, а в окремих випадках – недотримання техніки планування. Більшість планів носять формальний характер і часто складаються не на початковому етапі розслідування, а на завершальному. Необхідність планування підтверджується багаторічною практикою розслідування злочинів, проте дуже рідко зустрічаються плани окремих слідчих дій, таких як допит, відтворення обстановки та обставин події, обшук, очна ставка.

У справах про розбійні напади слідчий вже на початковому етапі розслідування із заяв потерпілих та інших джерел отримує певну інформацію про обставини виявленого злочину, а часто й про осіб, які його вчинили. Оцінюючи цю інформацію і результати її перевірки, слідчий має можливість вже на початковому

етапі розпочати перевірку висунутих версій та планування розслідування [20, с.129].

Особливістю планування є врахування слідчої ситуації, що склалася на початковому етапі розслідування розбійних нападів, вчинених на водіїв автотранспортних засобів. Приблизно 60 % респондентів вважають, що алгоритм спільних дій, вироблений без урахування слідчих ситуацій, є тактично помилковим. Найбільш поширені тактичні помилки в ході розслідування розбійних нападів, на думку респондентів, допускаються під час висунення версій – 72,4 %; планування розслідування – 61,8 %; проведення тактичних операцій – 45,7 %; проведення окремих слідчих дій – 39,3 %; використання спеціальних знань – 28,6 % [21, с.16–17].

Враховуючи викладене, можна зробити висновок, що планування як елемент окремої методики покликане покращити організацію розслідування розбійних нападів, вчинених на водіїв автотранспортних засобів. Із урахуванням вихідних даних, отриманих шляхом аналізу слідчої ситуації та версій, типових для даної категорії справ, слідчий планує свої дії, визначає їх систему, черговість і форми зв'язку з організаційно-технічними заходами та оперативно-розшукових заходів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ищенко Е. П. Криминалистика / Е. П. Ищенко, А. Г. Филиппов. – М. : Высшее образование, 2007. – 1274 с.
2. Лоза Ю. Слідчі дії: поняття, сутність, ознаки, види / Ю. Лоза // Право України. – 2003. – № 9. – С. 85–90.
3. Лысенко В. В. Расследование уклонений от уплаты налогов, совершенных должностными лицами предприятий, организаций, учреждений / В. В. Лысенко. – Х. : Консум, 1997. – 192 с.
4. Кінах О. Організаційна діяльність слідчого – елемент ефективності розслідування злочинів / О. Кінах // Право України. – 2002. – № 8. – С. 67–71.
5. Криминалистика : учебник / под ред. И. Ф. Герасимова, Л. Я. Драпкина. – 2-е изд., перераб. и доп. – М. : Высшая школа, 2000. – 672 с.
6. Порубов Н. И. Научная организация труда следователя / Н. И. Порубов. – Минск : Вышэйшая школа, 1970. – 264 с.
7. Семьина Н. Б. Основы планирования и программирования следственной деятельности : автореф. дис. на соиск. науч. степени канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Уголовный процесс, криминалистика и судебная экспертиза; оперативно-розыскная деятельность» / Н. Б. Семьина. – М., 2009. – 22 с.
8. Криминалистика / отв. ред. А. Н. Васильев. – М. : Изд-во Московск. ун-та, 1971. – 564 с.
9. Селиванов Н. А. Советская криминалистика: система понятий / Н. А. Селиванов. – М. : Юрид. лит., 1982. – 152 с.
10. Цимбал Г. П. Взаємодія як умова забезпечення виявлення і розслідування податкових злочинів: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / Цимбал Ганна Петрівна. – Ірпінь, 2005. – 223 с.
11. Криминалистическое обеспечение раскрытия и расследования корыстно-насильственных преступлений / под. ред. В. П. Лаврова. – М. : Юнити-Дана, Закон и право, 2003. – 126 с.
12. Чорний Г. О. Методика розслідування розбоїв з проникненням у житло : автореф. дис. на здоб. наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза» / Г. О. Чорний. – Х., 1998. – 17 с.
13. Криминалистика : учеб. / Т. В. Аверьянова, Р. С. Белкин, Ю. Г. Корухов, Е. Р. Росинская ; под ред. Р. С. Белкина. – 3-е изд., перераб. и доп. – М. : Норма, 2007. – 944 с.
14. Швидкий О. Г. Планування та організація початкових слідчих дій при розслідуванні квартирних крадіжок : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза» / О. Г. Швидкий. – Х., 2000. – 18 с.
15. Закиров С. Г. Организация деятельности

ти следователя по раскрытию приостановленных уголовных дел о грабежах и разбоях : автореф. дис. на соиск. науч. степени канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Уголовный процесс; криминалистика и судебная экспертиза; оперативно-розыскная деятельность» / С. Г. Закиров. – Самара, 2007. – 21 с.

16. Лоер В. Криминалистика : учебник / В. Лоер. – М. : Юрид. лит., 2003. – 330 с.

17. Образцов В.А. Организация и планирование расследования / В. А. Образцов // Криминалистика. – М., 1988. – С. 337–338.

18. Криминалистика : учеб. / [Т. С. Волчеккая, В. Я. Колдин, В. В. Крылов и др.] ; под ред. Н. П. Яблокова. – 3-е изд., перераб. и доп. – М. : Юристъ, 2005. – 781 с.

19. Величкин С. А. Организация расследо-

вания преступлений : учеб. пособие / С. А. Величкин. – Л. : Изд-во ЛГУ, 1985. – 89 с.

20. Криміналістика : підруч. / [В. М. Глібко, А. Л. Дудніков, В. А. Журавель та ін.] ; за ред. В. Ю. Шепітька. – 2-ге вид., переробл. і допов. – К. : Ін Юре, 2004. – 728 с.

21. Молибога А. А. Взаимодействие следственных и оперативно-розыскных органов в раскрытии и расследовании имущественных преступлений, совершаемых организованными группами : автореф. дис. на соиск. науч. степени канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Уголовный процесс, криминалистика и судебная экспертиза; оперативно-розыскная деятельность» / А. А. Молибога. – Краснодар, 2009. – 31 с.

Терещук О. Д. Планування розслідування розбійних нападів, вчинених на водіїв автотранспортних засобів / О. Д. Терещук // Форум права. – 2011. – № 1. – С. 1024–1030 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/FP/2011-1/11todvaz.pdf>

Досліджено поняття, значення, принципи, завдання, умови, елементи, етапи, рівні та специфіку планування розслідування розбійних нападів, вчинених на водіїв автотранспортних засобів.

Терещук А.Д. Планирование расследования разбойных нападений, совершенных на водителей автотранспортных средств

Исследовано понятие, значение, принципы, задачи, условия, элементы, этапы, уровни и специфику планирования расследования разбойных нападений, совершенных на водителей автотранспортных средств.

Tereshchuk O.D. Planning of Investigation of the Armed Assaults which Have Been Carried Out on Drivers of Automobile Means

Research concept, value, principle, the task, a condition, elements, stages, levels and specificity planning of investigation of the armed assaults which have been carried out on drivers of automobile means.